

New-Brunswick och Quebec samt i söder åter af hafvet, är den nordostligaste af alla Unionens stater, på samma gång som en af de tidigast undersökta och bebyggda. Redan år 1497 skedde den första säkra upptäckten af landet, och år 1526 byggde fransmännen en mindre fästning därstädes. År 1603 gaf konung Henrik den fjärde af Frankrike, till hvars kolonier Maine på den tiden räknades, ett förläningsbref på nästan hela den nuvarande statens område åt en af sina gunstlingar, men två år senare utfärdade konung James den förste af England ett dylikt åt en hop engelska äfventyrare, öfvertygad som han var om sin rätt till landet. Detta gaf naturligtvis anledning till stridigheter, hvilka räckte fullt ett hundra år, men slutade med att England tillerkändes öfverhöghetsrätten och besittningsrätten till denna del af Amerika. Innan Maine sedermera blef en särskild provins, hörde det samma till Massachusetts. Staten deltog på ett mycket verksamt sätt i frihetskriget mot England och under-tecknade jämte de tolf andra oafhänghetsförklaringen.

Maines areal är mycket stor eller 33,040 kvadratmil, men dess befolkningssiffra står icke i något förhållande därtill, ty den uppgår knappast till trefjärdedels million. Landets yta är mycket kuperad, mera så ju längre väster ut man kommer, och dess långa kustlinie erbjuder flera ypperliga hamnar. Åtskilliga floder, hvaraf dock ingen är af större betydighet, erbjuda riklig vattenkraft och goda flottleder för de skogsprodukter, som utgöra en af statens rikedomskällor. Utom timmer- och sågindustrien samt det på dessa baserade skeppsbyggeriet är fiskeriindustrien af stor betydelse samt likaså statens stenhuggerier, vid hvilka allena sex tusen män äro sysselsatta. Den förnämsta staden i Maine heter Bangor, och statens befolkning har alltid utmärkt sig för arbetsamhet, drift och ihärdighet, hvarjämte staden Maines lagstiftare på senare tider vunnit ryktbarhet såsom de förste, hvilka utfärdat en lag, absolut förbudande all tillverkning och försäljning af rusgifvande drycker.